

1926

G O S P O D A R

Št. 2.

Zborovanje gorenjskega pasemskega okrožja.

Gorenjsko pasemsko okrožje je imelo v ponedeljek 8. t. m. v Kranju v Ljudskem domu svoje izredno zborovanje. Razpravljalo je o pravilniku pa pasemsko okrožje. Razpravljalo je tudi o nujni potrebi ustanovitve živinorejskih združ.

Pasemsko okrožje je organizacija, ki jo tvorijo zastopniki okrajnih živinorejskih odborov na Gorenjskem in zastopniki živinorejskih združ na Gorenjskem. Kljub slabim potem se je zborovanja udeležilo do 50 živinorejcev, zastopnikov iz raznih krajev Gorenjke. Opravitnik je bil na kratkem razgovoru sprejet. Nato pa je bil zbran in delj razgovor o ustanovitvi živinorejskih združ na podlagi predavanja, s katerim je razgovor uvedel zastopnik Združne zveze dr. Basaj.

Nekateri živinorejci so opozarjali na velike težave, s katerimi se morajo boriti živinorejske zadruge. Ovirja ni samo premiselnost zanimanja in premalo razumevanja pri posestnikih za važnost teh združ. Še večja ovira je ravno to, da živinorejskim združam manjkajo navadno za uspešno delo potrebna denarna sredstva. Zborovanje se je zedinilo na to, da naj pasemsko okrožje takoj začne z ustanovitvijo živinorejskih združ zlasti v večjih občinah. Koč priprava za ustanovitev zadruge naj se v dotični občini napravi predavanje. Umesno je tudi, da se vzbudi med živinorejci zanimanje za zadruge in razumevanje njenega dela na ta način, da posestniki in njih sinovi obiščejo kako dobro delujočo zadruge. Tako se bodo lahko na lastna ušesa in na lastne oči prepričali, kako lepe uspehe dosega redno vodena živinorejska zadruge. Pri sluhajnostih je zborovanje prešlo na razgovor o mlekarški šoli, ki jo kljub ponovnim zahtevam zborovanj in sestankov vlada še do danes ni ustanovila, dasi je taka šola za mlekarstvo v Sloveniji zlasti pa za rentabilno živinorejo in gospodarstvo sploh življenjskega pomena. Ze blizu 5 let je to vprašanje na dnevnem redu, pa kaže se, da vlada pri tem samo eprtno igrava politična nasprotja glede kraja, kje naj se šola ustanovi. Zborovanje je soglasno sklenilo odposlati poljedelskemu ministru in političnim klubom sledečo resolucijo glede mlekarške šole:

Gorenjsko pasemsko okrožje, zbrano na izrednem zborovanju dne 8. februarja 1923 v Kranju, jemlje z obžalovanjem na znanje, da kljub blizu petletnemu prizadevanju vprašanje ustanovitve mlekarške šole za Slovenijo ni prišlo do rešitve, dasi je taka šola predpogoj za moderno mlečno industrijo in urejeno mlekarstvo, urejeno mlekarstvo pa predpogoj za rentabilno živinorejo v Sloveniji.

Mlekarstvo danes hira vsled pomanjkanja strokovno šolanih mlekarjev, ki bi mogli kakovost izdelkov naše mlečne industrije tako dvigniti, da bi si tudi radi

svoje kvalitete, ne samo radi svoje cene mogli osvojiti tudi inozemske trge.

Vsled tega zborovanje pasemskega okrožja nujno prosi gospoda ministra za poljedelstvo in vode, da čimprej vse potrebno ukrene za ustanovitev mlekarške šole v Sloveniji.

Pri vprašanju kraja, kje naj bo ta šola, naj se politični razlogi popolnoma izločijo in naj se šola ustanovi na kraju, ki ga smatrajo nepristranski strokovnjaki za šolo kot najbolj primernege.

Jože Burgar l. r., predsednik.

J. Zupan l. r., tainik.

Vpliv dušika na pridelek grozdja

V minulem letu so nekateri vinogradniki napravili gnojilne poskuse na trtah v starejših vinogredih, ki so že nekoliko opeseli in ki jih ni bilo mogoče spraviti k boljši rodovitnosti samo s hlevskim gnojem, s katerim se je gnojilo leta 1923. Za poskušnjo se je pognojilo 1000 trti s 75 kg čilkega solitra, ki se je začetkom julija potrosil po vsem vinogradu, ne pa samo okoli trti. Enako število trti isiega vinograda je ostalo nepogojeno v svrhu primerjave.

Trgatev se je izvedla 15. oktobra s sledečim uspehom: gnojenih 1000 trti je dalo 3950 kg, 1000 negnojenih pa le 3230 kg grozdja. Torej je s čilskim solitrom doseženi večji pridelek znašal 720 kg grozdja. Računajmo 75 kg čilkega solitra po 5 kg s 375 Din in delo gnojenja s 100 Din, znašajo skupni stroški 475 Din. Vrednost 720 kg grozdja po 3 Din kg, znaša 2160 Din. Čisti dobiček gnojenja je pri teh poskusih dosegel 1685 Din. To nam dokazuje, da se gnojenje trti z dušičnimi gnojili prav dobro izplača.

Mošt gnojenih trti je pokazal 20 odstotkov sladkorja in 12,4 tisočink kisline. Mošt negnojenih trti pa le 19,3 odstotke sladkorja in 13 tisočink kisline. Torej se je z gnojenjem zboljšala tudi kakovost mošta.

Fosforova kislina v vinogradu.

Ta nam služijo za izpopolnitev učinka dušika. Za nas prihajajo v poštevi: superfosfat, Tomasova žlindra in kostna moka. Fosfatova gnojila tvorijo za naše vinograde posebno važno hranilo, ker primanjkuje fosforove kisline ravno v hlevskem gnoju, s katerim največ gnojimo trtam. Fosforova kislina pospešuje dozorevanje lesa in tvoritev beljakovin v trti in zato tudi boljši nastavek grozdja za prihodnje leto. Iz tega razloga je posebno močno gnojiti s fosforovimi gnojili. Opozarja se pa vinogradnike, da po gnojenju s fosforovo kislino ne smejo že istega leta pričakovati bogve kako velik uspeh in bogat pridelek grozdja, ampak ta sledi šele v prihodnjem letu.

Pošljite naročnino!**Šampanjska reneta.**

Šampanjska reneta je srednje debelo, plasko jabolko. Na drevesu je zelena. Šele, ko je godna, porumeni. Na solčni strani je nekoliko rdečkasto nadahnjena. Belo meso je izpočetka trdo in kisel. Ko se pa zmehča, je pa prhko, sočno in prijetnega okusa. Šampanjsko reneto prištevaamo k najpoznejšim in najtrpežnejšim zimskim jabolkom, kajti malo jih je, ki bi se v tem oziru mogla kosati z njo. Godna je šele marca meseca, pa traja tje do srede, v dobri shrambi celo do konca poletja. V kakem temnem kotu pozabljena počaka še druge zime, ne da bi zgnila. Najbolj sočne in okusne so pa od februarja pa do maja. V shrambi skoro nič ne zvone. Izmed vseh jabolčnih sort se najmanj osuši — v 7 do 8 mesecih komaj za 4—5 odstotkov. Šampanjska reneta je dobro namizno jabolko, ki ima 12 odstotkov sladkorja in 0,8 odstotka kislin. V sadni kupčiji je zaradi lepe zunanosti in še bolj zaradi velike trpežnosti jako priljubljena.

Drevo te sorte ima bolj šibko rast. Vrh se ne razvije posebno na široko in se rad pobesi. Cvete pozno in cvet ni občutljiv za spomladne mrazove. Tudi sicer drevo ni občutljivo za zajedalce. Raste v vsakem podnebnju in tudi še v slabjših legah. Sad se trdno drži na drevesu. Zato je posebno primerno za vetrovne kraje. Bolj pa mu moramo postreči za prikladno in rodovitno zemljo. Najmanj ugajajo tej sorti premokra tla, dasi ji tudi presuše brežine ne prijaajo. V premokri zemlji se loti drevesa rak, v presuhih legah je pa sad droban in zanikarn. Zaradi že mlada in je vobče prav rodovitna, ako ji ugaja mesto, kjer raste. Ker je sad z drevesa neuzit in tudi sicer nima zapeljive zunanosti je varna pred tatovi in kaj primerna za poljske nasade.

Šampanjsko reneto goje po vseh večjih drevesnicah. Tudi cepiči se lahko dobe zlasti pri večjih sadjarjih na Štajerskem.

Bobovec.

Po naših krajih menda nobeno jabolko ni tako razširjeno kakor bobovec. Zlasti na Štajerskem ga goje v silnih množinah. V dobrih letinah pridelajo po več sto vagonov samega bobovca.

Enakomerno razvit plod je valjaste oblike in srednje debel. Ob suhih letinah je precej drobiža. Na drevju je sad neznačen, zelen in zamolklo rdečkast. Solčna stran je rdeče rižasta. Drevje, ki je prav na solcu, rodi lepo rdeče plodove. V shrambi rumeni in rdeča barva še bolj zagori. Rumenkasto meso je izpočetka trdo in kisel, naravnost z drevesa neuzitno. Toda pozimi, zlasti pa na pomlad je pa prhko in okusno tako, da lahko velja za namizno jabolko. Goden je februarja, marca in vzdrži do poletja. Sad je jako neobčutljiv za prekladanje in prevanjanje. Baš zato je malokatero jabolko v

pa 2.50—3 Din par. — Mlevski proizvodi: moka 3.00—5.75, kaša 6—7, koruzna moka 3.50—4, ajdova moka 6—9 Din kg. — Žito in stročnice: pšenica 350—360, rž 260—260, ječmen 240 do 260, oves 245—260, proso 275—300, koruza 215—225, ajda 300—325, fižol 350 do 360, grah 400—500, leča 600 Din za 100 kg. — Krompir 1.25—1.50 Din za kg. Krma: sladko seno 70—80, polsladko 60, kisló 50, slama 50 Din za 100 kg.

g Tržišče jajc. Položaj na našem tržišču jajc se je zboljšal, ker je povpraševanje inozemstva po tem blagu živahnije. Nakupne cene v naši državi se gibljejo med 1—1.25 Din za eno jajce. Na drobno se prodaja blago: v Ljubljani 2.50—3.25 Din za par, v Mariboru po 1.50—1.75 Din za komad. Vsled zvišanih cen so se tudi dovzi povečali. — Trgovci z jajci se pritožujejo, da jim zaradi visokih izvoznih carin izvoz zelo otežkočen; zato zahtevajo, da se te carine ukinejo vsaj za dobo od meseca januarja do julija, ker jim je sicer omejena konkurenca na zunanjih tržiščih.

Živina.

g Živinski sejem v Mariboru 9. t. m. Na ta sejem je bilo prignanih 13 konj, 11 bikov, 193 volov, 430 krav in 15 telic, skupaj 658 glav. Prodanih je bilo 258 glav, od teh za Avstrijo 14, za Italijo 32. Cene

za kg žive teže so bile: debeli voli 7.50 do 8, poldebili 7—7.25, plemenski 6—7.50, bikji za klanje 6.25—7.50, krave za klobasarje 3.50—5, molzna krave 10.75 Din. Metne cene: govedina 8—19, teletina 12.70 do 20, prašičje meso 12.50—27 Din za kg.

g Prašičji sejem v Mariboru 12. t. m. Prignanih je bilo 67 prašičev. Povpraševanje je bilo precejšnje. Prodanih je bilo skupno 52 glav. Povprečne cene so bile: 5—6 tednov stari pujski 150—200, 7—9 tednov stari 225—250, 3—4 mesece stari prašiči 350—380, 5—7 mesecev stari 400 do 480, 8—10 mesecev stari 550—650, eno leto stari 1500—1700 Din. Cene so ostale od zadnjega sejma neizpremenjene, le za boljše blago so nekoliko poskočile. Za kg žive teže se je plačevalo po 10.50—12.50 Din, kg mrtve teže pa po 15—17 Din.

Gospodarske prireditve.

g Ljublj. velesejem. Uprava Ljubljanskega velesejma je določila, da se letošnji vzorčni sejem priredi v dneh 26. junija do 5. julija t. l. Razvrstitev letošnje prireditve bo sledeča: A. Mednarodni vzorčni velesejem, ki je razdeljen v razne blagovne skupine, med katerimi najdemo tudi poljedelske stroje in orodje ter razni predmeti iz kmetijstva. B. Skupina obrtnikov bo priredila obrtno razstavo, ki jo bo or-

ganizirala Zveza obrtnih združenj v Ljubljani. C. Posebni oddelek za radio-priprave. D. Razstava »Slovenska žena« bo nekaka kulturno-zgodovinska prireditve, ki o izvede Splošno žensko društvo v Ljubljani s sodelovanjem vseh ženskih organizacij v Sloveniji. E. Higijenska razstava bo letos preurejena in izpopolnjena. Prav lepa bo tudi razstava avtomobilov. Velesejmska uprava se trudi, da bo prireditve čim najbolj uspela ter zadovoljila razstavljalce in kupce raznega blaga.

g Pomladni sejem v Zagrebu. V Zagrebu se bo vršil od 21. do 28. marca t. l. veliki pomladanski sejem vzorcev vina, avtomobilov, kmetijskih strojev, radioaparatorov in mednarodna izložba plakatov. Največjo privlačnost bo pač zabeležil vinski vzorčni sejem. Na tem bo omogočeno vsakemu pridelovalcu vina razstaviti svoj pridelek. Uprava zbora hoče s tem ublažiti vinsko krizo, ki vlada pri nas, ker se bo na ta način pospešila razprodaja vin, ki jih imajo v zalogi vinogradniki in vinski trgovci. Priporočati bi bilo, da se tudi slovenski vinogradniki v večjem številu udeležijo te prireditve in po-kažejo posebno inozemskim kupcem, kaj pri nas pride!amo.

g Razstavo domačih zajcev priredi Zajčjerejsko društvo za Slovenijo v Mariboru v dneh 19.—21. marca t. l. v Mariboru.

Slovenski kmet v preteklosti.

Gospodarska in socialna slika. — Napisal Fran Erjavec.

Najhujše šibe za našega kmeta so bile svobodno zadolževanje (samo l. 1891. je bilo n. pr. na Kranjskem vknjiženih 3248 novih hipotek, od teh 620 nad 6 odstotnih in približno tako je bilo vsako leto) in razkosavanje zemljišč, militarizem, ogromni davki, ki so znašali ponekod na Kranjskem polovico in še več vrednosti zemljišča (pri regulaciji zemljiškega davka se je n. pr. izkazalo, da je plačala Kranjska v 20 letih 18 milijonov goldinarjev preveč davka), prevelike dote, liberalni oderuhi po deželi, nime (leta 1890. je stradalo vsled pomladanskih poplav samo na Dolenjskem in Notranjskem nad 40.000 ljudi, trina uš je uničila vinograde itd.), konkurenca tujih poljedelskih sadježev (leta 1873. je n. pr. stal 1 q pšenice 16.60 goldinarjev, leta 1890. pa samo 8.91 goldinarjev, razen tega se je pa v tej dobi še kupna vrednost denarja zmanjšala za okroglo 15 odstotkov) in grabežljivost kapitalističnih spekulantov, kar je gnalo naše ljudstvo v obup in k alkohololu. Liberalni državni zbori in liberalne vlade so pritirale vso državo, zlasti pa še slovenskega kmeta, na rob popolnega gospodarskega propada.

V teh žalostnih razmerah se je pojavila tudi pri nas proti koncu preteklega stoletja rešilna misel, ki se je zvala za družništvo. Po deželi so se začele prajati številne kreditne in konsumne zadruge, za katere si je pridobila posebno velike zasluge duhovščina z dr. J. Ev. Krekom na čelu, ki je postal ravno zaradi svojega dela na zadržiškem polju največji dobrotnik slovenskega kmeta. Liberalna stranka je sicer uprizarjala proti dr. Krevkemu delu na zadržiškem polju grdo gonjo, ker so bili z njim zadeti v srce oderuhi, glavni stebri te stranke, toda ljudstvo se je oprijemalo te svoje rešilne bilke z največjo ljubeznijo, ker je hitro uvidelo izredno blagodejne posledice zadržištva.

Razen tega je bilo po padcu pogubnega liberalizma sklenjenih tudi več, za kmeta jako koristnih postav (n. pr. proti oderuštvo l. 1881., v varstvo gozdov, davčne reforme), oživela so melioracijska dela in kmetijski pouk, tako da se je proti koncu preteklega stoletja položaj našega kmeta vendarle nekoliko izboljšal. To izboljšanje pa našega kmetijstva še tudi

ni postavilo na trdne noge, kajti še l. 1898. je bilo samo na Kranjskem vknjiženega na kmetskih posestvih 132 milijonov zlatih kron dolga, ki se je povševal vsako leto za okroglo 8 milijonov kron (obresti zanj so znašale skoro šestkrat več nego ves zemljiški davek), in še l. 1902. je izračunal tedanji ravnatelj Kranjske kmetijske družbe, da ima kranjsko kmetijstvo vsako leto okroglo 5 milijonov kron več izdatkov nego dohodkov. Zunanji izraz bednega stanja slovenskega kmetijstva je bil strahoten beg z rodne grude; samo s Kranjskega se je n. pr. izselilo od l. 1896. do 1910. v Ameriko 110.372 oseb, med katerimi je bila ogromna večina kmetskega stanu, celo gruntarjev, ki niso mogli doma več izhajati.

Prav znaten korak k izboljšanju bednega položaja slovenskega kmeta je bil storjen tudi l. 1908., žal le, da samo na Kranjskem. Tedaj je bilo namreč v kranjskem deželnem zboru zrušeno dolgoletno gospodstvo nemških veleposestnikov in slovenskega liberalnega meščanstva, ki ni imelo niti najmanjšega zmisla za kako smotreno socialno in gospodarsko delo v korist širokih plasti ljudstva. Deželni zbor in deželni odbor je dobila v roke »Slovenska ljudska stranka«, ki je razvila delavnost, kakršne Kranjska dotlej še ni videla. Samo od leta 1908. do 1913. je bilo sprejetih v deželnem zboru nad 1000 sklepov in 55 zakonov, izmed katerih se je tikal pretežni del kmetskih zadev. Razen širokopotezne akcije za elektrifikacijo dežele ter cestnega, vodopravnega in lovskega zakona so bili sprejeti zakoni, oziroma sklepi glede razdelbe in zlozbe zemljišč (okrog l. 1880. je imelo le 4% kranjskih katastralnih občin po večini arondirana zemljišča, 6.3% deloma rastresena, 87.7% pa po večini rastresena; dobile so se parcele, široke po 4 do 11 m in dolge do 2 km ter oddaljene po več kilometrov od domačije), izboljšava pašnikov, varstva planin in pašnih pravic. Deželni odbor je skrbel za vzrejo mladih bikov, za melioracije (do l. 1896. se je izdalo n. pr. na Kranjskem za melioracije le 397.008 gld., dočim se je izdalo na manjšem Koroškem 1.368.912 gld., in Kranjska je bila tudi ena redkih dežel, ki l. 1891. še ni imela nobene melioracijske zadruge), preosnoval je kmetijsko šolstvo, uvedel živinorejske, gospodinjske in druge tečaje, sadjarsko, živinorejsko in gozdno nadzorstvo, organiziral nešteto strokovnih tečajev, podpiral zadržištvo, gradil nove ceste (140 km), vodovode (32 za 34.000 prebivalcev) itd. Skratka: kranjsko kme-

tijstvo se je nahajalo v tistih letih v popolnem prerojevanju, ki je obetalo mogočno vplivati na celokupni gospodarski položaj kmeta in ravno plodonosno delo kranjskega deželnege zborna in odbora tistih let nam nazorno nego kakršnokoli drugo dokazovanje kaže, kakšnega nedolgodnega pomena bi bilo tudi za naše kmetstvo ljudstvo, če bi imeli danes vsaj toliko avtonomije kot smo je imeli že do prevrata. Žal, da tudi deželni zbori in odbori ostalih kronovin, v katerih so živeli Slovenci (Štajerski, koroški, goriški, tržaški in isteski) niso razvili tolike delavnosti, a vzrok je tičal deloma v tamošnjih narodnostnih bojih, v prvi vrsti pa v nedemokratskih volivnih redih, ki niso pustili ljudstvu do primerne zastopstva n uveljavljanja.

Zadnja leta pred vojno se je ukrenilo torej za slovenskega kmeta od strani zakonodajnih in upravnih oblasti marsikaj, organizacija samopomoči (zadružništva, pouka itd.) je napredovala jako hitro, tako da vsekakor moremo ugotoviti znatno izboljšanje nekdanjega obupnega položaja, toda čudežev v tako kratki dobi tudi ni bilo mogoče izvršiti, zlasti ker so narodnostni boji skoro popolnoma onemogočevali ustvarjalno delo avstrijskega drž. zbora, v katerem je imel liberalizem še močno besedo (do 1. 1913. se je nabralo n. pr. že 12 zakonskih pred-

logov samo proti razkosavanju zemljišč, a v razpravo ni prišel nobeden). Konkurenca inozemskih kmetijskih pridelkov, domači prekupčevalci, ki so bili za kmeta skoraj isto kot nekeč oderuhi, pomanjkanje poljedelskih delavcev (dr. Krek je pred vojno izračunal, da je padlo njih število v poslednjih 10 letih za 111.000), davki, dragi industrijski izdelki in razne druge okolnosti, o katerih bomo razpravljali podrobneje še pozneje, so povzročale, da slovenski kmet nikakor ni mogel na zeleno vejo. Za sproti je že še izhajal, a tlačili so ga dolgovi, izvirajoči iz prejšnjih časov in naraščajoči vsled prevelikih dot. nesreč, uim, slabih letin itd.

To vprašanje je rešila šele vojna. Res je, da so tudi kmetstva gospodarsiva veliko trpela zaradi vojne (rekvizicije, zanemarjanje gospodarstva itd.), toda ena kmetijskih pridelkov je tako poskočila, da je velika večina kmetov poplačala vse svoje dolgeve in naložila še kako prihranke. S tem je bilo pa naše kmetijstvo rešeno najhujšega bremena, in če pogledamo njegov položaj ob času prevrata, moramo priznati, da je bil na splošno zadovoljiv. Kmet je imel svoje gospodarstvo sicer nekoliko zrahljano, a bil je po večini prost dolgov, tako da je bilo danih mnogo pogojev za ozdravljenje ran, zadanih mu tokom stoletij, ki smo jih v zgorajšnjih vrsticah na kratko preleteli.

Poceni užitek

za Vas jet umivajte se z »Elsa mila!« Poznavalet pravijo: Fellerjeva Elsa-mila so od vsega dobrega najboljša! Ta mila zdravja in lepote niso samo prijetno dišeča in močno se peneta, toaletna mila.

temveč imajo v sebi tudi še medic. preiskuhene in dobro delujoče sestavine, ter so torej koristna proti pigan, lišajem in različnim nečistostim kože. One store kožo mehko, nežno in ljubejočo učinkom vode in svežega zraka. Dobi se 5 vrst Elsa mil: Elsa lilično mlečno mila, Elsa glicerinsko mila, Elsa boraksovo mila, Elsa mila za brilje, Elsa

katransko ali šampon-milo. Za poskušnjo 5 kosov Elsa mila že obenem s zavojnico in poštnino za 52 Din proti vsprej poslanemu denarju. Po povzetju za 19 Din več (za poštnino). Naročila na lekarnarja Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsa-trg 16, Hrvaško.

ZLATOROG terpentinovo milo

ta neprekosljiva sestava mila in terpentina vsebuje pristno zlato!

V vsaki tisočeri komad je vtisnjen pristen zlatnik, ki čaka srečnega kupca. Kupite takoj komad tega idealnega mila, mogoče najdete tudi Vi zlatnik!

Francoska linija, Cie. Cie. Transatlantique,
Havre-Newyork, samo 6 dni čez morje
dobra hrana in pišča brezplačno,

Cie. Chargeurs Réunis, Sud Atlantique,
za pomorske vožnje v južno Ameriko, Avstrali-
jo, Argentino in
Kanado. Za družine
poljedelcev je brez-
plačen prevoz v Suo
Paolo.

Toradavna pojavnila
in vozne listae daje
zastopnik

Ivan Kraker
Ljubljana
Koledvorska ul. 35.

15-LETNI FANT bi se rad izučil knjigovodstva.
Ponudbe prosi na upravo pod: »Knjigovez 1925«.

PRIPOROČAJO SE DOBRA
štajerska VINA

bela in rdeča, po 10, 12 in 15 Din za liter. Čez
ulico in tudi za domače prireditve v malih sodčkih
ali velikih steklenicah. Pokusi se lahko v kleti.
»GRAJSKA KLET«, Mesini trg št. 13, Ljubljana.

Vajenec za mizarstvo obrt se takoj sprejme
v pouk. Hrana in stanovanje pri
mojstru. Franc Švajger, Stanežiče, p. St. Vid n. Lj.

Vabilo na redni občni zbor

Osrednje vinarstvo zadruga za Jugoslavijo
reg. zadr. z om. zav. v Ljubljani,

ki se bo vršil v sredo, 3. marca 1926, ob 18. uri
v zadrugni pisarni v Ljubljani, Kongresni trg 2,
po sledečem dnevnem redu:

1. Poročila načelstva in nadzorstva in odobritev
račun. zaključka za leto 1925. — 2. Volitev nad-
zorstva. — 3. Event. poročilo o izvršeni reviziji.
— 4. Služajnosti.

ODBOR.

Vajenca krepkega, za sodarsko obrt, sprej-
me FRAN REPIČ, sodar v Ljub-
ljani, Trnovo. — Ponudbe na naslov. 970